

CAŁKI PODWÓJNE

Niech $\mathbf{r}:[\alpha, \beta] \ni t \rightarrow \mathbf{r}(t) = \begin{bmatrix} x(t) \\ y(t) \end{bmatrix} \in \mathbb{R}^2$ będzie ciągłą funkcją wektorową.

Def. Zbiór $K = \{\mathbf{r}(t) : t \in [\alpha, \beta]\}$ nazywamy **krzywą płaską**, a funkcję \mathbf{r} nazywamy parametryzacją krzywej płaskiej. (inaczej **-krzywa, to ciągły obraz odcinka**)

Jeśli dodatkowo założymy, że \mathbf{r} jest różnowartościowa, to K nazywamy **łukiem zwykłym**.

Jeśli parametryzacja \mathbf{r} jest **różniczkowalna w sposób ciągły** (czyli $x(t), y(t) \in C^1_{[\alpha, \beta]}$) oraz $\forall t \in [\alpha, \beta] \quad \mathbf{r}'(t) \neq \mathbf{0}$, to K nazywamy **łukiem gładkim**.

Def. Łuk regularny, to łuk zwykły i gładki.

Krzywa regularna, to krzywa dająca się podzielić na skończoną ilość łuków regularnych.

Krzywa zamknięta, to krzywa, dla której $\mathbf{r}(\alpha) = \mathbf{r}(\beta)$.

Def. Obszar płaski $D \in \mathbb{R}^2$, to **otwarty i spójny** podzbiór płaszczyzny.

Brzeg obszaru, to zbiór jego punktów skupienia nie należących do obszaru.

Obszar domknięty, to obszar z brzegiem.

Obszar wielokątny, to obszar ograniczony skończoną liczbą łamanych.

Pole obszaru wielokątnego – intuicja (suma pól trójkątów na które można podzielić wielokąt)

Pole (miara Jordana) obszaru płaskiego

D – obszar **domknięty i ograniczony**

A – wielokąt zawarty w obszarze ($A \subset D$)

B – wielokąt nakrywający obszar ($B \supset D$)

$|A|$ – pole wielokąta A

$|B|$ – pole wielokąta B

$|A| \leq |B|$



Istnieją więc kresy: $|D_*| = \sup_{A \subset D, A \text{ wielokąt}} |A|$ i $|D^*| = \inf_{B \supset D, B \text{ wielokąt}} |B|$

Def. Jeżeli $|D_*| = |D^*|$, to obszar D nazywamy **mierzalnym w sensie Jordana**, a $|D| = |D_*| = |D^*|$ nazywamy jego **miarą Jordana**, czyli **polem**.

Dowodzi się, że prawdziwe są następujące warunki

Tw.(WKW mierzalności) Obszar płaski i ograniczony jest mierzalny w sensie Jordana \Leftrightarrow brzeg da się pokryć wielokątami o dowolnie małym (sumarycznym) polu. Inaczej, brzeg musi być zawarty w wielokącie o dowolnie małym polu.

Tw.(WW mierzalności). Jeżeli obszar D jest ograniczony i jego brzeg jest sumą skończonej ilości krzywych ciągłych postaci $y = f(x)$ lub $x = g(y)$, to D jest mierzalny w sensie Jordana.

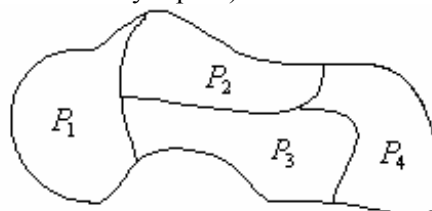
Tw.(WW mierzalności). Jeżeli obszar D jest ograniczony skończoną liczbą zamkniętych krzywych regularnych, to jest mierzalny w sensie Jordana.

Całka podwójna

Niech: $D \in \mathbb{R}^2$ będzie **plaskim ograniczonym obszarem domkniętym o brzegu będącym krzywą zamkniętą o polu zero** (czyli można ją nakryć wielokątem o dowolnie małym polu)

Dzielimy obszar D skończoną ilością krzywych o polu zero na obszary P_1, \dots, P_n o rozłącznych wnętrzach uzyskując podział $\mathcal{P} = \{P_1, \dots, P_n\}$ $D = P_1 \cup \dots \cup P_n$

$$i \neq j \Rightarrow \text{int } P_i \cap \text{int } P_j = \emptyset$$



Przez $|P_i|$ oznaczać będziemy pole obszaru P_i .

Średnicą zbioru $A \subset X$ (X -przestrzeń unormowana) nazywamy: $d(A) = \sup_{x, y \in A} \|x - y\| = \sup_{x, y \in A} \rho(x, y)$.

Średnicą podziału \mathcal{P} nazywamy liczbę $d(\mathcal{P}) = \max_{1 \leq i \leq n} d(P_i)$.

Niech $f: \mathbb{R}^2 \supset D \rightarrow \mathbb{R}^2$. Wybierając w każdym zbiorze P_i punkt $(\xi_i, \eta_i) \in P_i$ tworzymy sumę

$$\sigma(f, \mathcal{P}, (\xi_i, \eta_i)_{i=1, \dots, n}) = \sum_{i=1}^n f(\xi_i, \eta_i) \cdot |P_i|.$$

Def. Liczbę rzeczywistą I nazywamy całką podwójną funkcji f po obszarze D gdy

$$\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 \forall \mathcal{P} \forall (\xi_i, \eta_i)_{i=1, \dots, n} d(\mathcal{P}) \leq \delta \Rightarrow \left| \sum_{i=1}^n f(\xi_i, \eta_i) |P_i| - I \right| \leq \varepsilon \text{ i oznaczamy}$$

$$I \stackrel{\text{df}}{=} \iint_D f(x, y) dP = \iint_D f(x, y) dx dy = \lim_{d(\mathcal{P}) \rightarrow 0} \sum_{i=1}^n f(\xi_i, \eta_i) \cdot |P_i|$$

Def. (typu Heinego) Liczbę rzeczywistą I nazywamy całką podwójną funkcji f po obszarze D jeżeli dla każdego normalnego ciągu podziałów \mathcal{P}_n ciąg odpowiadających sum całkowych σ_n zbiega do I niezależnie od wyboru punktów „pośrednich”.

Podobnie jak w przypadku pojedynczej całki Riemanna można zdefiniować sumy Darboux górną $S(f, \mathcal{P})$ i dolną $s(f, \mathcal{P})$ oraz ich kresy – całki górną i dolną. Pojęcia te pozwalają łatwo wykazać następujące warunki całkowalności:

WKW f jest całkowalna na $D \Leftrightarrow \forall \varepsilon > 0 \exists \mathcal{P}: S(f, \mathcal{P}) - s(f, \mathcal{P}) \leq \varepsilon$

WK Jeżeli funkcja określona na ograniczonym obszarze jest całkowalna, to jest ograniczona.

WW Jeżeli funkcja jest ciągła w D , to jest całkowalna.

WW Jeżeli funkcja jest ograniczona na D i ma nieciągłości na skończonej liczbie krzywych o polu zero, to funkcja ta jest całkowalna na D .

Własności całki

1. Jeżeli funkcja jest całkowalna na D i zmienimy ją dowolnie z zachowaniem ograniczoności wzdłuż krzywej o polu równym zero, to otrzymana funkcja jest także całkowalna i całki obu funkcji są równe.

- Jeżeli obszar D podzielmy krzywą o polu zero na obszary D_1 i D_2 , to funkcja jest całkowalna na $D \Leftrightarrow$ funkcja ta jest całkowalna na D_1 i D_2 oraz

$$\iint_D f(x, y) dx dy = \iint_{D_1} f(x, y) dx dy + \iint_{D_2} f(x, y) dx dy.$$
- Jeżeli funkcja f jest całkowalna na D i $k \in \mathbb{R}$, to funkcja (kf) też jest całkowalna na D i

$$\iint_D kf(x, y) dx dy = k \iint_D f(x, y) dx dy.$$
- Jeżeli funkcje f i g są całkowalne na D , to $f + g$ też jest całkowalna na D i

$$\iint_D (f(x, y) + g(x, y)) dx dy = \iint_D f(x, y) dx dy + \iint_D g(x, y) dx dy.$$
- Jeżeli funkcje f i g są całkowalne na D , i $f(x, y) \leq g(x, y)$ na D , to wówczas

$$\iint_D f(x, y) dx dy \leq \iint_D g(x, y) dx dy.$$
- Jeżeli funkcja f jest całkowalna na D , to $|f|$ też jest całkowalna na D i

$$\left| \iint_D f(x, y) dx dy \right| \leq \iint_D |f(x, y)| dx dy.$$
- Jeżeli funkcja f jest całkowalna na D , i $m \leq f(x, y) \leq M$, to $m|D| \leq \iint_D f(x, y) dx dy \leq M|D|$,
czyli istnieje $\mu = \frac{1}{|D|} \iint_D f(x, y) dx dy$ - wartość średnia funkcji f na zbiorze D .
- Jeżeli funkcja f jest ciągła na D (**zwartym i spójnym**), to $\exists \xi^*, \eta^* : \mu = f(\xi^*, \eta^*)$ - czyli istnieje punkt, w którym f przyjmuje wartość średnią, czyli $\iint_D f(x, y) dx dy = f(\xi^*, \eta^*)|D|$.

OBLICZANIE CAŁEK PODWÓJNYCH

Tw.(o zamianie całki podwójnej na iterowaną – wariant dla prostokąta) Jeżeli

- $f : [a, b] \times [c, d] \rightarrow \mathbb{R}$ jest całkowalna oraz
- $\forall_{x \in [a, b]}$ istnieje $I(x) = \int_c^d f(x, y) dy$,

to funkcja $I(x) \in R([a, b])$ i $\iint_{[a, b] \times [c, d]} f(x, y) dx dy = \int_a^b \left[\int_c^d f(x, y) dy \right] dx$ (całka iterowana - całka z całki).

Dowód. Z założonej całkowalności funkcji f na prostokącie P wynika, że możemy podzielić prostokąt P na nm prostokątów dzieląc przedział $[a, b]$ na n przedziałów a przedział $[c, d]$ na m przedziałów tak, aby sumy górna i dolna różniły się dowolnie mało. Wówczas dla dowolnego $\xi_i \in [x_{i-1}, x_i]$ mamy

$$I(\xi_i) = \int_c^d f(\xi_i, y) dy = \sum_{j=1}^m \int_{y_{j-1}}^{y_j} f(\xi_i, y) dy. \text{ Z twierdzenia o wartości średniej dla całki Riemanna mamy}$$

$$m_{ij} \Delta y_j \leq \int_{y_{j-1}}^{y_j} f(\xi_i, y) dy \leq M_{ij} \Delta y_j, j=1, \dots, m. \text{ Wobec tego } \sum_{j=1}^m m_{ij} \Delta y_j \leq I(\xi_i) \leq \sum_{j=1}^m M_{ij} \Delta y_j.$$

Mnożąc każdą z tych nierówności przez Δx_i i sumując po i otrzymujemy

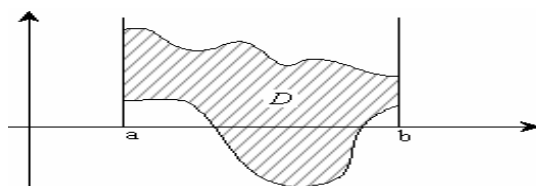
$$\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m m_{ij} \Delta x_i \Delta y_j \leq \sum_{i=1}^n \left[\int_c^d f(\xi_i, y) dy \right] \Delta x_i \leq \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m M_{ij} \Delta x_i \Delta y_j .$$

Gdy średnica podziału zmierza do 0, to skrajne sumy zmierzają do $\iint_P f(x, y) dx dy$ a środkowa do

$$\int_a^b \left[\int_c^d f(x, y) dy \right] dx$$

Uogólnienie

Niech $D = \{(x, y) : a \leq x \leq b, \varphi(x) \leq y \leq \psi(x), \varphi, \psi - \text{ciągłe}\}$ będzie **trapezem krzywoliniowym**



Def. Obszar normalny względem osi OX , to obszar, którego rzut na oś OX jest przedziałem $[a, b]$ i każdy przekrój prostą $x=x_0, x_0 \in [a, b]$ jest przedziałem $[\varphi(x), \psi(x)]$

Tw.(w wersji dla obszaru normalnego) Jeżeli

- $f : D \rightarrow R$ jest całkowalna na D oraz
- $\forall_{x \in [a, b]}$ istnieje $I(x) = \int_{\varphi(x)}^{\psi(x)} f(x, y) dy$,

to funkcja $I(x) \in R([a, b])$ i $\iint_D f(x, y) dx dy = \int_a^b \left[\int_{\varphi(x)}^{\psi(x)} f(x, y) dy \right] dx$.

Dow. Obszar D można nakryć prostokątem P (bo D – ograniczony) $P \supset D$

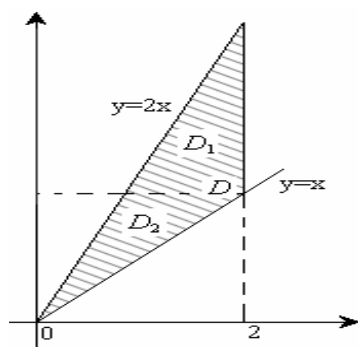
$$f^*(x, y) = \begin{cases} f(x, y) & (x, y) \in D \\ 0 & (x, y) \in P \setminus D \end{cases}$$

$$\iint_D f(x, y) dx dy = \iint_D f^*(x, y) dx dy \dots, \text{ (bo można podzielić obszar } P \text{ na 3 obszary, przy czym w}$$

dwóch z nich funkcja f^* jest zerem i stosujemy poprzednie twierdzenie:

$$\dots = \int_a^b \left[\int_c^{\varphi(x)} f^*(x, y) dy + \int_{\varphi(x)}^{\psi(x)} f^*(x, y) dy + \int_{\psi(x)}^d f^*(x, y) dy \right] dx = \int_a^b \int_{\varphi(x)}^{\psi(x)} f(x, y) dy$$

Przykład. Zmienić kolejność całkowania

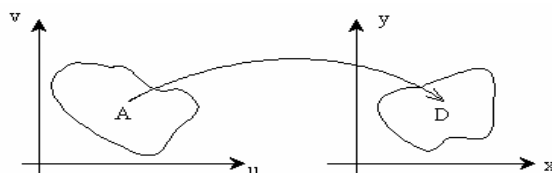


$$\begin{aligned} \int_0^2 \left[\int_x^{2x} f(x, y) dy \right] dx &= \iint_D f(x, y) dx dy = \\ &= \iint_{D_1} f(x, y) dx dy + \iint_{D_2} f(x, y) dx dy = \left\{ \begin{array}{l} y=x \rightarrow x=y \\ y=2x \rightarrow x=\frac{1}{2}y \end{array} \right\} \\ &= \int_0^2 \left[\int_{\frac{y}{2}}^y f(x, y) dx \right] dy + \int_2^4 \left[\int_{\frac{y}{2}}^2 f(x, y) dx \right] dy \end{aligned}$$

Jeżeli obszar nie jest normalny, to dzielimy go na skończoną liczbę obszarów normalnych i dodajemy całki.

Zmiana zmiennych w całce podwójnej

Funkcja wektorowa: $T := \begin{cases} x = x(u, v) \\ y = y(u, v) \end{cases} \quad (u, v) \in \Delta - \text{otwarty, spójny.}$



Założmy, że T jest różniczkowalna w Δ (czyli istnieją ciągle pochodne cząstkowe w Δ)

$$\text{jakobian: } J = \frac{\partial(x, y)}{\partial(u, v)} \stackrel{df}{=} \det \begin{bmatrix} \frac{\partial x}{\partial u} & \frac{\partial x}{\partial v} \\ \frac{\partial y}{\partial u} & \frac{\partial y}{\partial v} \end{bmatrix} \neq 0 \text{ w } \Delta.$$

Przy powyższych założeniach można dowieść, że T przekształca obszar na obszar i łuk zwykły na łuk zwykły.

Niech Δ, D będą domkniętymi **obszarami regularnymi** (dające się podzielić na skończoną ilość obszarów normalnych).

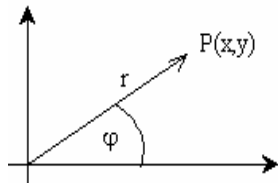
$$T := \begin{cases} x = x(u, v) \\ y = y(u, v) \end{cases} \quad \text{odwzorowuje obszar regularny } \Delta \text{ na obszar regularny } D.$$

Ponadto $f : D \rightarrow \mathbb{R}$ - ciągła (więc ograniczona z ograniczoności obszaru)

- Tw.** Jeżeli
- 1° T jest klasy C^1 w obszarze nakrywającym Δ
 - 2° $T : \text{int } \Delta \rightarrow D$ jest różnowartościowa (T nie musi być różnowartościowa na brzegu Δ)
 - 3° $J = \frac{\partial(x, y)}{\partial(u, v)} \neq 0$ w $\text{int } \Delta$
 - 4° $f : D \rightarrow \mathbb{R}$ jest ciągła na D (wtedy także ograniczona)

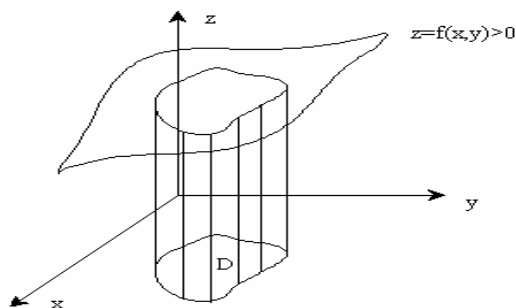
to:
$$\iint_D f(x, y) dx dy = \iint_{\Delta} f(x(u, v), y(u, v)) \left| \frac{\partial(x, y)}{\partial(u, v)} \right| du dv$$

Transformacja biegunowa



$$T_B = \begin{cases} x = r \cos \varphi & 0 \leq r \leq \infty \\ y = r \sin \varphi & 0 \leq \varphi \leq 2\pi \end{cases}$$

$$J = \frac{\partial(x, y)}{\partial(r, \varphi)} = \begin{vmatrix} \frac{\partial x}{\partial r} & \frac{\partial x}{\partial \varphi} \\ \frac{\partial y}{\partial r} & \frac{\partial y}{\partial \varphi} \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} \cos \varphi & -r \sin \varphi \\ \sin \varphi & r \cos \varphi \end{vmatrix} = r \cos^2 \varphi + r \sin^2 \varphi = r \quad (J \neq 0 \text{ dla } r \neq 0)$$



$$V = \{(x, y, z) : x, y \in D, 0 \leq z \leq f(x, y)\}$$

$$|V| = \iint_D f(x, y) dx dy$$

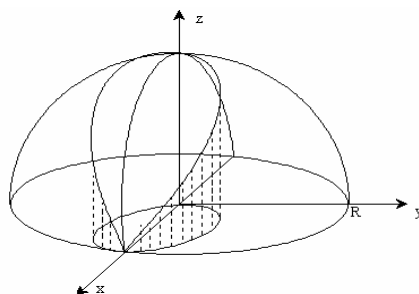
Przykład Obliczyć objętość bryły wyciętej walcem z kuli

Walec: $x^2 + y^2 = Rx \Leftrightarrow (x - \frac{R}{2})^2 + y^2 = (\frac{R}{2})^2$

Kula: $x^2 + y^2 + z^2 \leq R^2$

Bryła

Vivaniego:



- górna
połówka

$$V = 2 \iint_D \sqrt{R^2 - x^2 - y^2} dx dy = \begin{cases} x = r \cos \varphi \\ y = r \sin \varphi \\ J = r \end{cases} = 2 \iint_{\substack{-\frac{\pi}{2} \leq \varphi \leq \frac{\pi}{2} \\ 0 \leq r \leq R \cos \varphi}} \sqrt{R^2 - r^2} r dr d\varphi = ..$$

$$\begin{aligned} & \dots = 2 \int_{-\frac{\pi}{2}}^{\frac{\pi}{2}} \left[\int_0^{R \cos \varphi} \sqrt{R^2 - r^2} r dr \right] d\varphi = 2 \int_{-\frac{\pi}{2}}^{\frac{\pi}{2}} \left[-\frac{1}{3} (R^2 - r^2)^{\frac{3}{2}} \right]_0^{R \cos \varphi} d\varphi = \frac{2}{3} R^3 \int_{-\frac{\pi}{2}}^{\frac{\pi}{2}} (1 - \sin^3 \varphi) d\varphi = \\ & = \frac{4}{3} R^3 \int_0^{\frac{\pi}{2}} (1 - \sin^3 \varphi) d\varphi = \frac{2}{9} R^3 (3\pi - 4). \end{aligned}$$